

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

duben 2020

Život v klášteře v době koronaviru

Je 6.30, budíček, nedělní ráno v klášteře může začít. Zaklekne do lavic v naší domácí kapli a modlíme se ranní chvály a půlhodinu rozjímání. Přesně v 8.00 začíná mše svatá, po ní nedělní snídaně (většinou s bábovkou) a dopolední program podle vlastního uvážení. Vycházky do přírody (myslím tím Wilsonův les), soukromá modlitba v kapli, čas strávený s knihou. Kuchařky mají dopoledne jasno – uvařit včas sváteční oběd. V 11.30 se v kapli scházíme na společný růženec a modlitbu během dne. Následuje oběd v jídelně.

Kaple sv. Cyrila a Metoděje

foto: s. Kristina

Nedělní odpoledne se nese v podobném nastavení jako dopoledne. Kdo nebyl venku předtím, jde po o. Kuchařky využívají čas k soukromé modlitbě v kapli nebo k četbě, některé sestry se sejdou u společenské hry. K těm nejoblíbenějším patří dixit, farmář, ligreto i jiné. Zásoby deskových her jsou téměř neomezené, jsou totiž zapůjčeny ze Školního klubu Kotva, který je v souvislosti se zavřením škol momentálně mimo provoz.

Krátce před půl pátou odpolední zábaava a smích linoucí se z místností, kde se hraje, nakrátko utichá při půlhodinové adoraci. Od 17.30 následují večerní chvály a půlhodina rozjímání. Společná večere, která bývá někdy doprovázená hrou na kytaru a zpěvem, a pak už modlitba před spaním, kdy uzavíráme proběhlý den.

Tak by se ve stručnosti dala popsat neděle u nás v komunitě. Napadla mě otázka, jestli se nějak naše prožívání neděle změnilo s příchodem koronavirové karantény. Kromě omezení kontaktu s lidmi „zvenku“ jsem žádný větší roz-

díl nezaznamenala. Méně návštěv, snad víc času pro pro ty doma, pro sebe, pro modlitbu. A taky pro odpočinek, protože vstáváme o hodinu později než obvykle.

A co se týká pracovních dnů? Sestry školou povinné jsou zaměstnány doma, tentokrát u počítačů, kde probíhají různé videokonference, zadávání domácích úkolů a studijních prací pro žáky. Dále s. Mlada musí bohužel oželeť „pastorační“ návštěvy některých našich farnic, návštěvy Psychiatrické nemocnice Brno v Černovicích, kam dochází za pacienty jako duchovní služba. Za to může chodit i se sestrou Editou a Alžbětou nahrávat do Proglasu katecheze pro děti 1. stupně.

Zákaz vycházení nás sice limituje v osobním setkávání s lidmi. Nemůže nás ale omezit v tom, abychom byly spojeny se svými bližními prostřednictvím modlitby. Abychom předkládaly Hospodinu svoje prosby a přímlyvy za potřebné. Abychom Mu vzdávaly chválu. Abychom Mu děkovaly za to, jaké velké věci pro nás i pro jiné koná. Modlíme se za vás, milí farníci, a to nejen v době karantény. *s. Michaela*

Slovo úvodem

Milí farníci,

nacházíme se v době, která nás všechny donutila opustit zaběhnuté koleje, zastavit se a zamyslet se nad svým životem. Až příliš jsme si zvykli brát určité věci jako samozřejmost. Domnívali jsme se, že můžeme mít všechno ve svých rukou, že věci (plus minus) půjdou tak, jak jsme si je naplánovali. A najednou je všechno jinak.

Osobně si myslím, že nějakou takovou „fackou“ jsme potřebovali, protože to, jakým způsobem jako společnost žijeme, je z dlouhodobého hlediska neudržitelné. A já jsem vděčný Bohu, že na nás nechal ve svém milosrdenství dopadnout „jen“ koronavirovou pandemii, že jsme „jen“ zavřeni doma, protože mnohem horší by bylo, kdyby tou „fackou“ byla třeba válka anebo ještě něco horšího.

Neměli bychom zapomínat na to, že se nacházíme v postní době. A půst je a má být především dobou obrácení. A k obrácení je třeba se zastavit a uvědomit si, jak jsem na tom se svým žebříčkem hodnot, zda ho mám správně poskládaný a zda by nebylo potřeba ho přeskládat lépe. Využijme tuto příležitost a nepromarněme čas, který jsme dostali, abychom se dobře připravili na Velikonoce, i když letos budou úplně jiné než v předešlých letech.

Máme za sebou několik týdnů karantény a mnozí si asi říkají: Už aby se to zas vrátilo do starých kolejí, už aby to bylo jako dřív. Ano, doufáme, že se určité věci zase vrátí do normálu, že se zase budeme moci scházet na bohoslužbách, že se budeme moci vzájemně navštěvovat, společně slavit apod. Ale byla by škoda, kdyby úplně všechno zůstalo stejné jako před pandemií. Tato situace každého z nás nějakým způsobem ovlivnila, donutila nás o některých věcech přemýšlet, přehodnotit své priority – a měla by nás nechat proměněné, měli bychom alespoň něco z toho, co jsme si uvědomili, promítnout trvale do svého života.

Myslím na vás všechny v modlitbách a vyprošuji vám radost a pokoj.

o. Josef Novotný

Stalo se

Magdalena Šrubařová předala vedení Zpravodaje. Bývalé šéfredaktorce tímto děkujeme za její práci pro Zpravodaj a přejeme hodně Božího požehnaní a radosti.

~

Než stát vyhlásil nouzový stav a zakázal volný pohyb osob, mohl si každý při návštěvě kostela opět vylosovat křížek s předsevzetím. Po jeho splnění jej mohl umístit do Kalvárie v kapli Božího hrobu a vzít si další.

~

Během Dne otevřené klubovny 8. března byla možnost nahlédnout do skautské klubovny a popovídat si se skauty z 88. oddílu Junáka.

Pokřtěny byly:

7. 3. Agáta Anna Pilerová
8. 3. Klára Ludmila Nemeškalová
15. 3. Leontýna Anna Kallabová

Zesnul:

3. 3. Pavel Sklenář

Zaznělo v kázání

Jestli chci být šťastný, musím se modlit, být milosrdný a činit pokání.

P. Jaroslav Němec (Popeleční středa)

Hřích ve skutečnosti nepřichází z venčí, nýbrž se rodí v lidském srdci. Z venku mohou přijít nabídky, příležitosti, pokušení. Rozhodnutí otevřít se jim však je v lidské moci.

P. Josef Novotný (1. postní neděle)
=jo=

Jak lidé ve farnosti nyní slaví neděli?

Většina z dotázaných sleduje mši svatou přenášenou televizí Noe. Někteří poslouchají Radio Proglas, které ji v neděli přenáší v 9 a 19.30 hodin, kdy ji často celebruje Mons. Martin Holík. Lze ji ale sledovat prostřednictvím platformy youtube.com. Tamtéž se někteří farníci virtuálně setkávají i s dalšími kněžími, kteří působili v naší diecézi: P. Pavlem Šenkyříkem prostřednictvím přenosu bohoslužeb z Velkého Meziříčí i P. Tomášem Koumalem z brněnské katedrály. Mnoho rodin využilo pěkného počasí a za dodržení všech podmínek vyrazilo do přírody, kde se pomodlily křížovou cestu, např. Kiliánovi a Zárubovi zamířili do Rosic, Škvařilovi do Chudčic.

Z rozhovorů s rodinami dále vyplynulo, že více času věnují společným aktivitám, hraní deskových her, výletům do přírody nebo cvičení, tančení, fotbalu ale i šermování na zahradě nebo v parku.

Streamy, přenosy, archivní záznamy, telefonování, společná modlitba, příprava podkladů na neděli pro děti, online biblické hodiny, online spolčo... to je krátký výčet toho, co se naskytlo pro tuto postní dobu mnoha mladým, i Magdaléně Šrubařové: „Znovu jsem si uvědomila, že člověk ke své víře potřebuje společenství. A je super, jak rychle umíme jako lidé zareagovat. Velmi mne oslovila online ekumenická biblická v Židenicích. Protože v ní nemůžeme pokračovat na živo, setkáváme se online přes internetovou platformu jitsi. A funguje to. Výklad, diskuse, sdílení, modlitba. Tak mám radost. Z toho, že

je chuť se slyšet, vidět, sdílet i společně modlit.“ Když Zico (Jakub Šebek) první nedělní ráno v karanténě budil rodinu zvoláním „Vstávat, jde se do kostela,“ čelil čtyřnásobnému nedůvěřivému pohledu z pod peřin: „Je přece karanténa, ne?“ „Všem bylo jasné, jak to myslím. Kam půjdeme dnes? No tak v každém případě do kuchyně k velkému stolu. Z hlasování ohledně média vyšel první nedělní vítězně Proglas (audio) a další nedělní Židenice (video). Napoprvé to bylo hodně zvláštní sedět celá rodina u stolu a poslouchat mši z rádia. Druhou neděli jsme sledovali displej notebooku, ale zocelení týdním home officem a home školou už to tak divné nebylo. A další nedělní, po dalším týdnu doma, už to bude úplně v pohodě. „Pán s vámi!“ dodává.

Starší lidé se shodují, že se více modlí i ve všední dny, ponejvíce s Proglasem a TV Noe. Většinou ráno sledují v televizi mši svatou s papežem Františkem, s Proglasem se modlí polední modlitbu i růženec ve 20 hodin. Ti, kteří se třeba dříve ve všední den nedostali na mši svatou, ji nyní sledují denně online. Jako například paní Jolana, která vítá pestré spektrum bohoslužeb, které nabízí server mseonline.cz. Ráda tak navštěvuje známá i neznámá místa. Senioři jsou také více ve spojení se svými příbuznými, vzájemně si telefonují, někteří po delší době dokonce dostali i od vnoučat klasický dopis. „I v tomto případě, jak se zdá, platí, že všechno zlé může být k něčemu dobré,“ poznamenala paní Anna.

=gk, jo=

Postní meditace s hudbou

V neděli 8. března 2020 v 15 hodin se v našem kostele uskutečnila místo pravidelné křížové cesty „Postní meditace s hudbou.“ Zazněly věty ze smyčcových kvartetů J. Haydna, M. Theodorakise, L. van Beethovena, B. Smetany a F. Schuberta v podání Graffova kvarteta (Štěpán Graffehouse, Lukáš Bednařík-housle, Lukáš Cybulski-violona, Michal Hreňo-violoncello). Duchovní texty

Tomáše Kempenského přednesl pan Igor Dostálek. Dobrovolné vstupné putovalo na rekonstrukci a dostavbu Hospice sv. Alžběty. Díky vaší štědrosti se podařilo vybrat 13 620 Kč.

Graffovo kvarteto

foto: Vít Horník

Na samém začátku koncertu promluvil ředitel Hospice sv. Alžběty MUDr. Josef Drbal a představil jejich činnost a vize hospicové péče. Poté nám primarius kvarteta Štěpán Graffe přiblížil důvody výbě-

ru hudebních děl a jejich duchovní přesah. Uvedl, že skladby byly zkomponovány v mezních životních situacích jejich autorů a jsou jakousi „křížovou cestou umělců“. Hudba tak plně korespondovala s Kempenského duchovními texty o nesení kříže. V průběhu programu zaznělo: „Kráčej, kudy chceš, hledej, cokoli chceš, a nenajdeš vznešenější a bezpečnější cesty na této zemi než cestu svatého kříže.“ Všichni, kdo jsme se tohoto

odpoledne zúčastnili, jsme odcházeli do dalších postních dnů a celé neobvyklé následující doby posílení a duchovně obohaceni.

Klára a Terezie Graffovy

Představujeme členy našeho farního společenství: manželé Novákoví

Členy našeho farního společenství jsou i manželé Jitka a Radovan Novákoví. Jitka žije v Masarykově čtvrti a chodí do kostela ke sv. Augustinovi již od dětství. Přes nepřízeň dnešní doby si s námi byli manželé Novákoví ochotni po telefonu popovídat a podělit se s vámi touto cestou o své zážitky.

Mohli byste nám prosím krátce představit vaši rodinu?

Jitka: V Masarykově čtvrti bydlím již od dětství, celou tu dobu tedy chodím do kostela ke sv. Augustinovi.

Radovan: Já jsem se sem přistěhoval po svatbě. S manželkou máme čtyři vlastní děti a dvě v pěstounské péči. Nejstarší jsou Vladimír a Martin. Oba asi do maturity ministrovali, Martin dokonce dlouho vedl skauty na faře. Potom máme Zdeňku a Dalimila, kteří chodili do sboru. A pak jsme měli v pěstounské péči Jakuba a Davida.

Kdy jste se rozhodli vzít další děti do pěstounské péče?

Jitka: Mě bylo vždycky líto dětí z Dětského domova Dagmar, blízko kterého bydlíme. A pak, když jsem byla na mateřské s nejmladším Dalíkem, to bylo před 28 lety, mi přišel dopis, ať přispějeme nějaké peníze Fondu ohrožených dětí. To mě hodně naštvalo. Byla jsem na mateřské, měli jsme čtyři děti a neměli jsme moc peněz. Ten fond navíc ani nevybíral peníze pro děti, ale peníze na platy zaměstnanců. Neviděla jsem tedy žádný důvod, proč bych jim měla něco posílat. Jak jsem byla naštvaná, odepsala jsem jim. Poslala jsem jim docela ostrý dopis, že peníze jim nedám, ale mohu nabídnout domov dítěti, které jej nemá. Velice mile mě překvapilo, že mi na můj dopis odpověděli. Poslali nám nějaké kontakty, kam se můžeme obrátit. Bylo to sice několik kontaktů do Prahy, které jsme nevyužili, ale od té doby jsme o pěstounství začali hledat více informací a zajímat se o to.

Radovan: Ano, byl to impuls, ale již před tím jsme si říkali, že když máme čtyři děti, mohli bychom dát ještě domov nějakému mrňousovi. No a nakonec byli dva. Byli jsme u toho, když začalo vznikat Sdružení pěstounských rodin s podporou Brněnského biskupství. Zde jsme potkali úžasné lidi, kteří nám pomáhali řešit různé problémy. Od doby, kdy jsme si vzali kluky do pěstounské péče, se však věci hodně změnilly. Největší výhodou vidím v tom, že jsou jasnější zákony pro pěstounství. Ne že by to dnes nemohlo být lepší, ale když

jsem začínal, hodně situací bylo nejasných. Pěstouni také nyní absolvují různá školení a vědí, co si mohou dovolit a kde najdou pomoc.

Manželé Novákoví

foto: archiv

Které děti se dostávají do pěstounské péče?

Jitka: Obvykle to jsou děti, které z nějakého důvodu není možné adoptovat. Děti do adopce jsou tak zvaně právně volné. Do pěstounské péče přichází děti, jejichž rodiče nejsou zbaveni rodičovských práv, a děti z dětských domovů, o které není zájem k adopci (například z důvodu zdravotních nebo jiného etnika). Do pěstounské péče se také dostávají starší děti, často i s několika sourozenci. Stává se, že na problém v původní rodině se přijde až v době, kdy nejstarší dítě je školního věku a má i další sourozence...

Podle čeho se vybírá, které dítě půjde do které rodiny?

Jitka: Ono to nefunguje tak, že by se vybíralo dítě pro rodinu, ale vybírá se rodina pro dítě. Zní to sice podobně, ale ten přístup je rozdílný. Nás překvapilo, že se děti vybírají i podle fotek. Když jsme si zažádali o pěstounskou péči, nestačila fotka nás dvou, ale museli jsme poslat fotografii celé rodiny. Čekali jsme, že když je manžel světlavý a já tmavovlasá, mohou nám poslat jakékoli dítě. Vybrali nám ale takové děti, které vypadaly hodně podobně jako naše vlastní.

Co je podle vás důležité, pokud někdo uvažuje o pěstounské péči?

Radovan: Za prvé, vaše rozhodnutí ovlivní celou vaši rodinu, včetně vašich vlastních dětí. Zde o nich moc nemluvíme, ale i oni se k tomu museli postavit úměrně jejich věku. V podstatě se naše rodinné společenství rozšířilo o další sourozence. Celá rodina, tedy i dědečci, tety a další příbuzní, to plně přijala. Dále je důležité si uvědomit, že pěstounství je na celý život. Až dítě vyroste, je zde možnost, že nebude schopno odejít do života. Třeba

u nás zůstává dál jeden chlapec s mentálním hendikepem. Není až tak jednoduché najít pro takovou osobu vhodné ošetření a cenově dostupné prostředí. Již to není dítě, ale dospělý jedinec.

Jitka: Podle mě je rozdíl v tom, jestli chce daný člověk dítě, nebo chce někomu pomoci. Výsledek je sice v obou případech stejný, ale přístup toho člověka bude rozdílný. Je to, jako byste lili lásku do cedníku. Lejete a doufáte, že v něm něco zůstane. Ve skutečnosti to ale není tak negativní, jak by se mohlo z předchozích řádků zdát. I když nevíme, jakým přínosem jsme byli my pro naše

děti, ony nám toho přinesly mnoho. A to už jenom proto, že jsme díky nim poznali spoustu dalších úžasných lidí.

Z farnosti také známe Sluníčkový den...

Jitka: Sluníčkový den pořádá společnost Rozum a Cit, z. s. (rozumacit.org). Prostřednictvím této společnosti lze dětem v pěstounských rodinách materiálně pomoci. Sponzoři tak mohou dítěti například koupit dárek k Vánocům nebo zaplatit hudební školu. Obzvláště pokud skončí dítě v pěstounské péči u rodiny s více dětmi, bude se tato rodina potýkat s problémy s financemi. Navíc v pěstounské péči končí zanedbané děti, přinejmenším citově. Tyto děti tedy často vyžadují péči asistentů nebo i další zdravotnické pomůcky.

Radovan: Já tuto organizaci oceňuji především ze dvou důvodů. Prvním je ten, že peníze z prodeje sluníček putují do fondu a jsou výhradně použity ve prospěch potřebných. Provoz organizace je placen z nadace manželů Malíkových, a ne z vybraných peněz. A jak je naloženo s vybranými penězi? Po výběru potřebné rodiny nebo dítěte paní ředitelka osobně prověří situaci v rodině a podle toho se kupuje konkrétní věc. Čímž se dostávám k tomu druhému důvodu. Žádná z rodin nedostane peníze, ale dostávají konkrétní věci pro dítě. Nemůže se tedy stát, že by se z peněz ze sbírky někdo obohatil.

Jitka: Ta sbírka vlastně probíhá celý rok, sluníčkový den je akorát takovým hlavním bodem. Pořádá se vždy ve spolupráci se školami. Výjimečná spolupráce je přitom s Mgr. Radkou Mrázovou z Cyrilometodějského gymnázia a střední odborné školy pedagogické Brno. Zde to mají studenti pedagogické školy jako praxi a obvykle toho v porovnání s jinými školami vyberou nejvíce.

...pokračování na str. 4

Farní diář

Velikonoce v naší farnosti

Bohoslužby budou letos bohužel neveřejné.

Pokud to situace dovolí, byl bych rád, aby během Velikonočního třídního byl kostel otevřený pro soukromou adoraci, a to v těchto časech:

Zelený čtvrtek: 20.00–24.00 hod.

Velký pátek: 9.00–18.00 hod.

Bílá sobota: 9.00–18.00 hod.

Pro aktuální informace sledujte farní stránky: www.augustinbrno.cz

=ojn=

...pokračování ze str. 3

Letos měl být Sluníčkový den 25. 4., ale na to zrovna není nejpřívětivější doba a těžko říct, jestli se tento termín povede někam přesunout. Termín se domlouvá se spolupracujícími školami především s ohledem na termíny přijímacích zkoušek a maturit. Nicméně, přispět na tyto účely lze i kdykoli jindy než při Sluníčkovém dni.

A jaké jsou vaše jiné zážitky spojené s naší farností?

Radovan: Jeden z humorných zážitků je z dávné doby, kdy u nás sloužil otec Kabrda a mše do Radia Proglas se vysílaly vždy od nás z kostela. To jsme takhle jednou šli na výlet v Beskydech a všude byla mlha,

když z ničeho nic slyšíme mluvit otce Kabrdu. Přišlo nám, že mluví nějak z cesty. Pak jsme se ovšem přiblížili, v mlze se objevila kráva a za krávou paní, která měla na krku rádio, a z rádia hrál přenos mše. Tím se vysvětlila i ta slova, která jsme od otce Kabrdu slyšeli. Jinak jsme měli rádi setkání sborů, během kterých u nás přespávaly děti z jiných farností. Nebo v roce 1992 u nás byli na ozdravném pobytu dva kluci v Černigova (Ukrajiny). S jedním z nich, Andrejem, a jeho rodinou do dneška udržujeme písemný kontakt. Celá skupina dětí byla ve farnosti po rodinách skoro dva měsíce. Měli jsme to tehdy jako takové prodloužené prázdniny.

Moc vám děkuji za rozhovor. =gk=

Pár tipů na dlouhé chvíle

Katolický týdeník si nově lze předplatit na zkrácené období tří měsíců. Na webových stránkách Katolického týdeníku www.katydy.cz lze stáhnout aktuální číslo zdarma. Za jakýkoli dar bude redakce vděčná.

*****

Diecézní katechetické centrum v Brně připravilo na svých webových stránkách kc.biskupstvi.cz dětem, rodinám i jednotlivcům pro období „koronavirových prázdnin“ mnoho inspirací, odkazů a materiálů. Jde například o pracovní listy a krátká videa pro děti k nedělním evangeliím, pro dospělé pak nahrávky

některých přednášek z původně plánovaných postních pátků.

*****

Radio Proglas do vysílání zařadilo katecheze pro děti. Připravily je sestřičky cyrilometodějky. Každý všední den v týdnu o 10. hodině je zaměřený na jinou třídu. Pondělí promlouvá sestra Mlada k prvňáčkům, v úterý k druháčkům, ve středu pak zvláště, ale nejen k těm, kteří se připravují na první svatě přijímání. Pro 4. ročník ve čtvrtek sestry Edita a Alžběta chystají evangelium s otázkami a „hustopohádkou“ a v pátek se pátáci a starší mohou na víc těšit na s. Editin příběh z Boží kanceláře.

*****

Kvalitní (nejen) duchovní četbu můžete i v těchto nepříznivých časech objednat na e-shopu knihkupectví a nakladatelství Cesta nebo na e-mailu cestaknihkupec@volny.cz. K vyzvednutí budou prostřednictvím výdejového okénka na adrese Rašínova 5 v časech uvedených na webu, facebooku nebo ve výloze, a to nejlépe po předchozí telefonické domluvě na čísle 739 523 755. Zaměstnanci knihkupectví se pokusí udělat vše, aby vám knihy bezpečnou cestou dodali.

*****

Pozitivně hodnocená je aplikace Bible pro děti, ve které jsou dětem interaktivním způsobem vyprávěny biblické příběhy, více na www.bible.com/cs/kids. =gk, jo=

Senioři v církevních školách

První březnovou sobotu odpoledne měli senioři od Sv. Augustina možnost prohlédnout si dvě církevní školy na Lerchově ulici. Svědomitou průvodkyní se stala jedna ze sestřiček „cyrilek“, v jejichž správě školy fungují. Její výklad občas doplnil i o. Martin, který navíc, vždy ve školních kaplích, setkání oživil hrou na kytaru a společným zpěvem oblíbených mariánských písní. V první z navštívených škol – Cyrilometodějské církevní základní škole všechny zaujal velmi působivý interiér kaple zasvěcené Sv. rodině, s krásnými postavami Panny Marie, sv. Josefa a originálně odnímatelného Ježíška, dílo řádových sester z docela daleké Francie. Ve vlastní škole nás, kteří jsme opustili „základku“ před nějakými šedesáti či více lety, zaujala

Návštěva školní kaple

foto: Magdalena Šrubařová

zejména pestrost a inspirativnost výzdoby chodeb a tříd, za strohého reálného socialismu věc nevídaná.

Ve druhé ze škol – Cyrilometodějském gymnáziu a střední odborné škole pedagogické mají opět „perlu“ v podobě školní

kaple s moderní výzdobou, tentokrát už od tuzemských umělců (Rechlik apod.). Zde nás zaujala opravdu moderně řešená nástavba s prosklenými průhledy do tříd, světlými tabulemi, vybavením laboratoře pro výuku chemie či fyziky, počítačové učebny, učebny pro výuku jazyků stejně jako řešení „obyčejných“ tříd.

Nezbývá, než si jen přát, aby tak jak luxusní jsou školy, byla i úroveň jejich absolventů.

Ale k tomu, když výuka a vedení škol je v rukou obětavých a pro své poslání zanámených sestřiček, jsou ty nejlepší předpoklady.

I debatou na toto téma bylo odpoledne zakončené posezením u sestřiček v jejich nedalekém domově.

Jan Beneš